

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КІЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

ПОЛОЖЕННЯ

**ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ
ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У
КІЇВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА
(нова редакція)**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою Київського національного
економічного університету імені Вадима Гетьмана
22.06.2023 (протокол № 13)

Голова Вченої ради Київського національного
економічного університету імені Вадима Гетьмана
Дмитро ЛУК'ЯНЕНКО
22.06.2023

Введено в дію наказом

від «22» червня 2023 № 362

Київ – 2023

1. Загальні положення

1.1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана (далі – Положення) визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність та умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана (далі – Університет).

1.2. Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», постанови Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2019 № 1133, Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 № 579 та іншими нормативно-правовими актами України, Статуту Університету, Стратегії досконалості викладання Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана на 2022-2026 роки, затвердженої Вченою радою Університету (протокол №4 від 17.11.2022) та інших локальних нормативних актів Університету.

1.3. Педагогічні і науково-педагогічні працівники Університету зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

1.4. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету є їх професійний розвиток та удосконалення викладання і навчання у вищій освіті відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

1.5. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.6. Організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників визначаються Вченою радою Університету.

1.7. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету має здійснюватися на принципах фокусування на особистісному та професійному зростанні педагогічних і науково-педагогічних працівників, поваги, довіри та доброчесності усіх учасників освітнього процесу, відкритості до співпраці, комунікації та обміну досвідом, колегіальності та залученості, соціальної відповідальності, елективності та гнучкості, інтеграції досліджень і викладання, інноваційності та забезпечення якості освіти.

2. Види, форми та організація підвищення кваліфікації

2.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами та видами:

2.1.1. **Формами підвищення кваліфікації є інституційна** (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

2.1.2. Основними видами підвищення кваліфікації є:

- 1) навчання за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо;
- 2) стажування;
- 3) окрім видів діяльності педагогічних і науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації, відповідно до цього Положення.

2.2. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі - суб'єкти підвищення кваліфікації).

2.3. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, у тому числі фізична особа - підприємець, що провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

2.4. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організовувати освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи педагогічних та/або науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

2.5. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

2.6. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників), найменування, мету, напрям, зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, фахові тощо).

2.7. Програма також може містити інформацію про:

- 1) розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);
- 2) особу (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);
- 3) строки виконання програми;
- 4) місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо), очікувані результати навчання;
- 5) вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;
- 6) графік освітнього процесу;
- 7) мінімальну та максимальну кількість осіб в групі;
- 8) академічні, професійні можливості за результатами опанування програми;
- 9) можливість надання подальшої підтримки чи супроводу;

10) додаткові послуги (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);

11) документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

2.8. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

2.9. Суб'єкти підвищення кваліфікації можуть розробляти програми підвищення кваліфікації на основі типових програм підвищення кваліфікації, що затверджуються Міністерством освіти і науки України.

2.10. Суб'єкти підвищення кваліфікації забезпечують відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своїх веб-сайтах.

3. Особливості підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету

3.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету зобов'язані підвищувати свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.

3.2. Вчена рада Університету самостійно визначає організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи, з урахуванням вимог цього Положення.

3.3. Результати підвищення кваліфікації та проходження стажування враховуються під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками.

3.4. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати свою кваліфікацію згідно з цим Положенням безпосередньо в Університеті. Результати підвищення кваліфікації не потребують визнання Вченуою радою Університету.

3.6. Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС.

3.7. Ректор, проректори Університету, декани факультетів, директори навчально-наукових інститутів, завідувачі кафедр, завідувач відділу аспірантури і докторантур, які вперше призначенні на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються Вченуою радою Університету.

3.8. Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками, які працюють в Університеті за основним місцем роботи, здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету на певний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до цього Положення.

3.9. План підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних

працівників Університету на певний рік складається на підставі пропозицій кафедр і затвержується Вченою радою Університету.

3.10. Педагогічні і науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Університету на відповідний рік згідно з цим Положенням.

4. Розвиток досконалості викладання педагогічних і науково-педагогічних працівників

4.1. Вдосконалення викладання і навчання – один із ключових пріоритетів розбудови Європейського простору вищої освіти, що передбачає реалізацію на рівні закладу вищої освіти на системній і безперервній основі політик, процедур, заходів, спрямованих на підвищення якості викладання і навчання із активним залученням у ці процеси студентів, педагогічних і науково-педагогічних працівників, управлінського та адміністративного персоналу Університету та інших стейкхолдерів. Досконалість викладання розглядається як ключова характеристика педагогічних і науково-педагогічних працівників, передумова забезпечення якості вищої освіти.

4.2. Завдання розвитку досконалості викладання педагогічних і науково-педагогічних працівників:

створення умов для гармонійного професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників;

просування культури досконалості викладання;

розробка сертифікованих програм з досконалості викладання;

поширення кращих практик викладання та професійного розвитку викладачів;

формування дослідницьких компетентностей, розвиток наукового та інноваційного потенціалу педагогічних і науково-педагогічних працівників;

формування у здобувачів освіти фахових і особистісних компетентностей відповідно до запитів суспільства;

формування цифрової культури у педагогічних і науково-педагогічних працівників та здобувачів освіти;

розвиток культури дотримання академічної добросердісті педагогічними і науково-педагогічними працівниками та здобувачами освіти;

просування стандартів професійної етики у викладанні;

розвиток академічного партнерства;

створення інституційної підтримки професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників;

забезпечення благополуччя педагогічних і науково-педагогічних працівників;

розвиток регіональних та глобальних мереж і партнерств з розвитку досконалості викладання.

4.3. Програми з досконалості викладання спрямовані на формування та розвиток актуальних компетентностей педагогічних і науково-педагогічних працівників, визначених Професійним стандартом на групу професій «Викладачі закладів вищої

освіти», затвердженим Наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України № 610 від 23.03.2021, та Посадовою інструкцією професора, доцента, старшого викладача, викладача, асистента Університету.

5. Стажування педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету

5.1. Стажування педагогічних та науково-педагогічних працівників здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

5.2. Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником Університету.

5.3. Між Університетом, працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

5.4. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

5.5. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету може здійснюватися в Університеті за основним місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

5.6. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі - керівник стажування).

5.7. Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

5.8. Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

6. Результати підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету

6.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації,

технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

6.2. Перелік виданих документів про підвищення кваліфікації оприлюднюється на веб-сайті суб'єкта підвищення кваліфікації протягом 15 календарних днів після їх видачі та містить таку інформацію:

- 1) прізвище та ініціали (ініціал імені) педагогічного або науково-педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;
- 2) форму, вид, тему (напрям, найменування) підвищення кваліфікації та його обсяг (тривалість) в годинах або кредитах ЕКТС;
- 3) дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

6.3. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

1) повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців);

2) тема (напрям, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЕКТС;

3) прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

4) опис досягнутих результатів навчання;

5) дата видачі та обліковий запис документа;

6) найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпись.

6.4. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, та потребують визнання Вченого радио Університету, згідно з цим Положенням.

6.5. Облік документів про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо) за результатами проходження відповідних програм підвищення кваліфікації здійснюється відділом кадрів Університету.

7. Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету

7.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

7.2. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вченого ради факультету (навчально-наукового інституту).

7.3. Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників Університету встановлюється у Додатку 1.

7.4. Результати підвищення кваліфікації на базі Університету не потребують визнання Вченого радио Університету.

7.5. Педагогічний або науково-педагогічний працівник протягом **одного місяця** після завершення підвищення кваліфікації подає до вченої ради факультету (навчально-наукового інституту) клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

7.6. У разі підвищення кваліфікації шляхом неформальної / інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті закладу освіти та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності). Форму звіту визначає Університет.

7.7. Клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації протягом місяця з дня його подання розглядається на засіданні вченої ради факультету (навчально-наукового інституту).

7.8. Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада факультету (навчально-наукового інституту) Університету заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'ектом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- 1) визнання результатів підвищення кваліфікації;
- 2) невизнання результатів підвищення кваліфікації.

7.9. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада факультету (навчально-наукового інституту) Університету може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'ектів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'екта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації закладу освіти до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

7.10. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'ектів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

7.11. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 та іншими актами законодавства, визнається вченою радою факультету (навчально-наукового інституту) Університету як підвищення кваліфікації.

7.12. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЕКТС на рік.

7.13. Наукове стажування науково-педагогічних працівників Університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», може бути визнане вченою радою факультету (навчально-наукового

інституту) Університету, як підвищення кваліфікації.

7.14. Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

7.15. Результати неформальної / інформальної освіти (самоосвіти) науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене звання, можуть бути визнані вченою радою факультету (навчально-наукового інституту) як підвищення кваліфікації.

7.16. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом неформальної / інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

7.17. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

7.18. Заклади вищої освіти, які здійснюють підготовку здобувачів за державним (регіональним) замовленням, можуть надавати направлення на навчання за державним (регіональним) замовленням педагогічним (науково-педагогічним) працівникам закладів освіти та науково-методичних установ за заочною або вечірньою формою здобуття освіти в межах вакантних місць відповідної спеціальності (спеціалізації) та курсу (року навчання) в разі відсутності на них здобувачів вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб і мають право на переведення на місця державного (регіонального) замовлення відповідно до законодавства.

7.19. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

8. Антикорупційні застереження

8.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники повністю дотримуються основних принципів запобігання корупції, забезпечують регулярну оцінку корупційних ризиків у своїй діяльності, здійснюють відповідні заходи щодо упередження та врегулювання конфлікту інтересів та корупційних дій, що можуть виникнути при виконанні ними своїх обов'язків.

8.2. Педагогічні та науково-педагогічні працівники зобов'язані дотримуватись вимог Закону України «Про запобігання корупції».

8.3. Педагогічним та науково-педагогічним працівникам суворо забороняється прямо чи опосередковано використовувати надані їм службові повноваження чи пов'язані з ними можливості з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або давати обіцянки/пропозиції чи неправомірну вигоду особі, зазначеній у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей.

8.4. За вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень педагогічні та науково-педагогічні працівники притягаються до кримінальної,

адміністративної, цивільно правої та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

9. Фінансування підвищення кваліфікації

9.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного бюджету, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження Університету, інші джерела, не заборонені законодавством.

9.2. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі Університету на підвищення кваліфікації, укладення договору між ректором Університету та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

9.3. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Університету закладів освіти, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи.

9.4. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації за програмами Навчально-наукового інституту бізнес-освіти імені Анатолія Поручника здійснюється:

1) педагогічними і науково-педагогічними працівниками Університету, які працюють за основним місцем роботи і вивчають 2 та більше програм підвищення кваліфікації протягом 1 року;

2) іншими особами, які працюють в Університету на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

9.5. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

9.6. Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

9.7. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується ректором Університету або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

10. Прикінцеві положення

10.1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана розглядається та затверджується Вчену радою Університету. Положення вводиться у дію наказом ректора Університету.

10.2. Зміни та/або доповнення до цього Положення вносяться в порядку, встановленому для його прийняття.

Проректор з науково-педагогічної роботи

Анатолій КОЛОТ

Погоджено:

В. о. директора

Навчально-наукового інституту бізнес-освіти
імені Анатолія Поручника

Денис ГРИЗОГЛАЗОВ

Начальник відділу кадрів

Ніна ЧЕРЕПЕНЧУК

Асистент кафедри публічного та
міжнародного права, уповноважений
з антикорупційної діяльності

Ольга АКСЮТЕНКО

В. о. начальника юридичного відділу

Марія ПАДАЛКА

Додаток 1
до Положення про підвищення кваліфікації
педагогічних та науково-педагогічних працівників
Київського національного економічного університету
імені Вадима Гетьмана

Порядок
визнання результатів підвищення кваліфікації
педагогічних та/або науково-педагогічних працівників Київського національного
економічного університету ім. В. Гетьмана

1. Види підвищення кваліфікації, які можуть обирати науково-педагогічні працівники Університету:

- програмами курсів Навчально-наукового інституту бізнес-освіти ім. А. Поручника;
- програмами курсів підвищення кваліфікації інших ЗВО України;
- стажування;
- семінари, практикуми, гранти, тренінги, вебінари, майстер-класи;
- програмами академічної мобільності;
- здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти.

2. За програмами курсів Навчально-наукового інституту бізнес-освіти ім. А. Поручника Університет надає можливість науково-педагогічним працівникам безоплатного підвищення кваліфікації за однією (на вибір) програмою протягом одного навчального року. Підвищення кваліфікації протягом одного року за двома і більше програмами може здійснюватися на засадах платних освітніх послуг. Слухачі, які підвищили кваліфікацію за програмами курсів Навчально-наукового інституту бізнес-освіти ім. А. Поручника, отримують свідоцтво державного зразка, яке не потребує окремого визнання чи підтвердження і зараховується в обсязі до 180 годин включно.

3. Науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію за програмами інших закладів вищої освіти України за рахунок коштів фізичних осіб. Обов'язковим документом є свідоцтво (сертифікат) про підвищення кваліфікації, що оформлено у відповідності до пп.5.1.-5.3. Положення. У випадку невідповідності документу зазначенним вимогам, результати підвищення кваліфікації потребують окремого підтвердження і визнання вченого радою факультету (навчально-наукового інституту).

4. Науково-педагогічні працівники Університету можуть проходити стажування за індивідуальною програмою в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах. Один день стажування прирівнюється до 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС. Обов'язковими документами для зарахування результатів стажування є наявність затвердженої програми та звіту про стажування. Результати стажування потребують

окремого визнання чи підтвердження вченовою радою факультету (навчально-наукового інституту) .

5. Науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію шляхом участі у семінарах, практикумах, грантах (що визначається умовами участі), тренінгах, вебінарах, майстер-класах виключно за тематикою фахового спрямування. Обов'язковим документом є свідоцтво (сертифікат), що оформлено у відповідності до пп.5.1.-5.3. Положення. У випадку невідповідності документу зазначеним вимогам, результати підвищення кваліфікації потребують окремого підтвердження і визнання вченовою радою факультету (навчально-наукового інституту).

6. За програмами академічної мобільності обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Університету зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЕКТС на рік. Обов'язковими документами для зарахування підвищення кваліфікації є наявність затвердженої програми та звіту про виконання завдань програми академічної мобільності; документи не потребують окремого визнання чи підтвердження вченовою радою факультету (навчально-наукового інституту).

7. Підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується науково-педагогічним працівникам Університету відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної програми у годинах або кредитах ЕКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти. Обов'язковими документами для зарахування підвищення кваліфікації є наявність диплому (додатку до диплому). Такі документи не потребують окремого визнання чи підтвердження вченовою радою факультету (навчально-наукового інституту).

8. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Університету за будь-якими іншими формами та видами, що не зазначені в Положенні або Порядку, потребує окремого підтвердження і визнання вченовою радою факультету (навчально-наукового інституту).

9. Документи про підвищення кваліфікації науково-педагогічні працівники Університету подають до відділу кадрів Університету. Ця інформація вноситься до «Інформаційної системи обліку підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників».